

O škodlivé činnosti pirátů na pražském magistrátu, duševním kriplovi Hřibovi, planých gestech a ubohosti nejvyššího stupně která předstírá „hrdinství“

- CZ24 News | 29. února 2020

ČESKO: Ivo Šebestík píše o „hrdinství“ pražského primátora, které přišlo zase jednou s křížkem po funuse...

Z historie víme, že pirátem býval označován člověk, který se svým jednáním ocitl hodně daleko za hranicí platných zákonů. Byl tudíž považován za zločince, pronásledován, dopaden a potrestán. Činnost pirátů bývala vskutku málokdy chvályhodná. Když kocábka piráta Hřiba našla své kotviště na pražském Magistrátu, dost možná nikdo netušil, jakým způsobem bude tento pirát ze svého aktuálního kotviště škodit Praze a České republice.

Ono, pokud někdo nemá ani to nejmenší tušení o tom, že co vyžadujeme od jednoho státu, měli bychom úplně stejně vyžadovat i od kteréhokoliv jiného subjektu tohoto druhu, pak tento jedinec by měl zcela jistě zůstat soukromou osobou a pokud možno by se měl úzkostlivě vyhýbat situaci, kdy by snad se svým neúplným obzorem mohl někoho či něco reprezentovat. A hlavní město státu už vůbec ne!

Pokud si totiž pirát Hřib přeje zvěčnit se coby geopolitický moralista tím, že se pokusí vymáchat vládě některé cizí země nos v jejích neprokázaných zločinech, pak by – v zájmu objektivit a spravedlnosti – měl učinit totéž v případě zločinů prokázaných, a to pokud možno i jiným ambasadám, co jich jen v Praze je. Zejména pokud se jedná o velmoci, byl by opravdu zázrak objevit mezi nimi panenskou „zahraničně politickou“ nevinnost. Zvláště u jedné zaoceánské velmoci by bylo záhodno zdržet se opravdu velmi dlouho a vážně se zamyslet nad její geopolitickou mravností. Bije do očí jako písečná bouře na Sahaře!

Hrdinný Hřib se z bezpečí svého pražského kotviště vraků, které nikoho ve světě velmocí zas tak moc nezajímá, snaží hodně si povyskočit a takto nakopnout kotník ruského prezidenta. A zatím se Velká Británie chystá vydat na pospas středověké justici Spojených států, vyznačující se inkviziční mentalitou, torturou a elektrickým křeslem, symbol v „demokracii“ stíhané svobody slova, Prométhea našeho nemytologického věku, Juliana Assange. Takovýto „detail“ však není nic pro moralistního piráta Hřiba.

Tolik odvahy, aby nechal pověsit cedulku s Assangovým jménem na roh nejbližší ulice v blízkosti ambasády USA, Hřib v sobě nikdy neobjeví. V likvidaci svých kritiků nemají totiž Spojené státy na celém světě – a možná ani v Mléčné dráze – konkurenci. Bezvýznamnost by jej ale zcela jistě ochránila i před bdělým okem z Washingtonu, tak jako jej bezpečně chrání před okem kremelským.

Bezvýznamná plácnutí chabou ručkou do vody nikoho nezajímají. Vskutku tvrdou mstu vyvolává pouze to, když se někdo trefí slovem přímo do černého, nadto hodně veřejně, hlasitě, nepřehlédnutelně. A podle pravdy! Tak jako to učinili Snowden a Assange, mučedníci „svobody slova“ ve smyslu dokonale středověkém, což mimo jiné dokazuje, jak ubohý pokrok učinila západní civilizace v tom nejpodstatnějším ohledu ode dne, kdy nechala v Římě upálit Giordana Bruna. Ani krůček ven ze tmy na světlo! Svoboda slova v současných „demokraciích“ západního světa

předpokládá impotenci. Jakmile se slovo stane potentním, je středověk vmžiku zpátky i se svým fanatismem a žene kacíře do žaláře a na mučidla. Jazyk doktora Jesenia Léta Páně 1621 umlkl kleštěmi kata. Existuje mnoho způsobů, jak umlčet jazyk pravdy i bez kleští kata.

V českých zemích bohužel, ba třikrát bohužel, kvete ve všech dobách ubohost nejvyššího stupně, tedy „hrdinství“ s křížkem po funuse. Furiantství všude tam, kde už dávno nic nehrozí. Planá gesta úplně k ničemu. Dokonce už ani ne pro zasmání. Aktuálnímu zlu se tito „naši“ furianti zásadně nestavějí. Mohli by zaplakat nad výdělkem. Hlavně by je za to nepochválil ten, komu se chtějí zavděčit.

Co nosí v hlavě pirát Hřib je většině lidí v této zemi dokonale lhostejné. Bylo by úplně v pořádku, kdyby v ní nosil to, co v ní má, ale kdyby byl tento obsah ryze soukromý, reprezentující jen a pouze piráta Hřiba, jenž dojde zapomnění, jen co jeho bárka zvedne zrezivělou kotvu, opustí vrakoviště u pražského Magistrátu a odtud odpluje zase do jiných, snad Praze i celé zemi méně nebezpečných vod. Nejlépe Vltavou do Labe a odtud do Hamburku a pak ještě dál, pořád dál, spolu s Bludným Holanďanem stále za Polárkou...